

Make Thanks a Priority - Luke 17:11-19

Our priorities tend to be fluid and change as needs arise. When the big project is due at work, perhaps getting that done takes priority over nice, family dinners for a week or two. When the family hits the road on vacation, hopefully relaxation and bonding take priority over work for the duration of the trip. Time with a more distant loved one might rise to a higher priority in times of need or when the end of life appears near. Our priorities, for the most part, are part of a continually adjusting list. But our relationship with God should never shift in our priorities, and especially on this Thanksgiving holiday, we ought to make thanks not only to our fellow people but to God one of our highest priorities. From God we receive everything we need for body and life, here and through eternity. In our Gospel, Jesus cures ten lepers. But only one went back to Jesus to thank him for what he had done. He prioritized thanking God for this gift of cleansing. How often is thanksgiving a priority in our lives? How often do we give thanks to the people around us? Students, when was the last time you thanked your teacher? Employees, when did you last thank your employers? Employers, when did you last thank your employees? Children, when did you last thank your parents for what they do to take care of you? Parents, when did you take the time to praise and thank your children? When did you last thank your pastor and volunteers for their service in our church? As we think through a list like this, we're likely to find gaps in our lives of thanksgiving. We don't often thank those around us who serve us, help us, lead us, and direct us. It's not that we don't appreciate it, *per se*, but we're busy. We have things to do. How often do we make thanksgiving to God a priority in our lives? How regularly do we stop and offer a few words of thanks for food? How long has it been since we reached out purely in thanksgiving for His many and varied gifts to us? When have we, if ever, thanked God for difficulties and trials in our lives, knowing that he intends to use those to make us stronger? If our thanksgiving to each other is lacking, it is undoubtedly lacking even more so when it comes to God. And we haven't even touched on the single most important thing: how often do we thank God for the forgiveness of sins? How often do we thank God for eternal life? How often do we

thank him for his sacrifice that freed us from the leprosy of sin and has cleansed us and made us whole again? When we note that our thanksgiving to God hasn't been the priority that it should be, what should we do? Turn around. Go back. Give thanks. We have so much to be thankful for, no matter what the balance in our bank account says and no matter what state our health is in. And so we make thanksgiving a priority.

gdluth.org/blog/2015/11/26/make-thanks-a-priority-luke-1711-19-thanksgiving-eve-2015

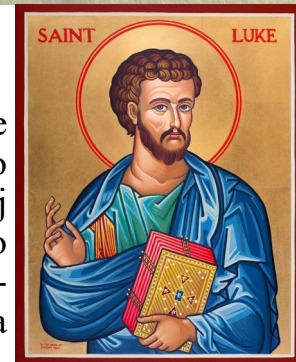
Uzávierka nedeľného bletínu je vždy v stredu o 8pm.

Informácie farského charakteru, hlavne pripravované udalosti v našej farnosti, posielajte cez email na adresu mrecicarova@gmail.com, poprípade na jozef.starosta@gmail.com

Tento bletín pripravili O. Pavol Gera, Mária Karki, Katka Starosta, Adam Lubellan, Pavel Krizka

Lukáš, evanjelista

Sv. Lukáš, evanjelista, sa narodil pravdepodobne v sýrskom meste Antiochia. Bolo to bohaté mesto s výbornou polohou, ale zároveň aj pohanské. Aj Lukášovi rodičia boli bohatí pohania. Dali ho študovať, pretože mal veľké nadanie. Stal sa lekárom. Kedy a akým spôsobom sa obrátil na kresťanstvo, nevieme. Možno to bol sv. Pavol, ktorý ho zachytil svojimi kázňami v Antiochii. Sv. Pavla potom Lukáš sprevádzal na jeho apoštolských cestách. V roku 51 išiel s ním a s inými učeníkmi (Timotejom a Sílasm) do Filíp, Solúna, Macedónska a následne aj do Grécka, Malej Ázie, Palestíny, Sýrie, Talianska. On ako jediný zostal s ním aj v Ríme vo väzení a bol s Pavlom aj pred jeho smrťou, ako sám Pavol píše: „...jediný Lukáš je so mnou.“ Zrejme na Pavlov popud Lukáš napísal opis života a pôsobenia Pána Ježiša, teda evanjelium. Veľa udalostí mu porozprával sv. Pavol, ale svätí otcovia píše, že bol blízkym priateľom apoštola sv. Jána a Panny Márie a poznal aj iných apoštolov. Mal teda dosť prameňov, aby hodnoverne zachytil účinkovanie Ježiša Krista. Napísal ho zrejme po páde Jeruzalema, medzi rokmi 80 až 90 v gréčtine. Adresoval ho kresťanom, ktorí sa obrátili z pohanstva. Vo svojom evanjeliu ako jediný z evanjelistov prináša podrobný opis narodenia Mesiáša. Veľmi veľa a veľmi pekne píše o Božom milosrdenstve (podobenstvo o márnotratom synovi, dobrom pastierovi, milosrdnom Samaritánovi, Mária Magdaléna, kajúci lotor). Svoje evanjelium začína Zachariášovou obetou v chráme, preto jeho symbolom sa stal býk.

zivotopisysvatych.sk/lukas-evanjelista/

Sv.omše a modlitby - *Holy masses and pray-*

Ne/Sun	13-Oct	9:00am	Omša/Mass	for parish community	EN
		11:00am	Omša/Mass	za zázrak uzdravenia pre Anku V. (farníci)	SK
Ut/Tue	15-Oct	8:00am	Omša/Mass	za zdravie a Božie požehnanie pre Gabiku Zeliskovú; <i>for health and God's blessing</i> (dcéra Jana)	EN
St/Wed	16-Oct	7:00pm	Omša/Mass	za Libora Vaška s rodinou (Lenka)	SK
Št/Thu	17-Oct	8:00am	Omša/Mass	+ Michal (manželka a syn)	EN
Pi/Fri	18-Oct	7:30pm	Omša/Mass	for the soul of Michal Janek	SK
Sob/Sat	19-Oct	6:30pm	Omša/Mass	za Božiu pomoc pre Máriu	SK
Ne/Sun	20-Oct	9:00am	Omša/Mass	for parish community	EN
		11:00am	Omša/Mass	+ Václav Pavlat (vnuk s rodinou)	SK

Sv. omše označené týmto symbolom, môžete sledovať on-line na cyrilmetod.ca/video-zo-sv-omse

Sv. omše označené týmto symbolom, môžete počúvať on-line na cyrilmetod.ca/video-zo-sv-omse

Úmysly sv. omši si môžete zapísať v predsieni kostola alebo prídte osobne po sv. omšiach do sakristie za duchovným otcom Pavlom.

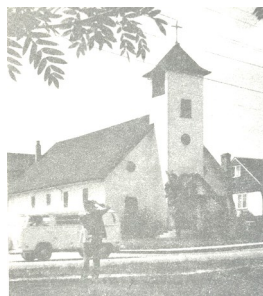
Modlitbový kútik - Prayer corner - modlíme sa za našich chorých, starých alebo núdznych terajších alebo bývalých spolufarníkov: **Mrs. Ferencik, Mária Kikta, Mrs Masura, Mr. Mikita, Anka Vermeš, Marta a Laci Astráb**

V stredu po sv. omši býva pravidelná adorácia pred vyloženou Sviatosťou oltárnou do 20:00 hod.

Začali sme október, mesiac ruženca a misií, preto sa každú stredu pred sv. omšou cca 18:30 hod. spoločne modlíme sv. ruženec. Ak by sa našli ďalší dobrovoľníci, môžeme sa modliť aj v iné dni.

Minulú nedeľu ste venovali na Sunday Collection 860\$.

Voľby členov do farskej pastoračnej rady potvrdzujú do 27. októbra. Lístok so 4 menami môžete vhodiť do pripravenej urny.

Z ročenky Slovenskí Jezuiti v Kanade 1968

Farský život šiel riadnym tempom ako v každej inej farnosti. Mali sme niekoľko krstov, viac pohrebov a niekoľko rodín sa nastahovalo do farnosti.

Skoro každú nedeľu máme v kostole hostí z U.S.A., Kanady a odinakaľ. Tohto roku ich bolo viac zo Slovenska i z Moravy. Všetci boli nadšení slovenskými bohoslužbami. Doktorí z nich — starší Slováci z Kalifornie — boli prvý raz na slovenskej sv. omši a prvý raz počuli slovenský spev a slovenskú kázeň. Patria do anglických farností a v západnej Amerike niet slovenského kňaza činného medzi Slovákmi.

Medzi zvláštnymi hosťami tohto roku treba spomenúť otca provinciála F. Litvu, S.J. Za jeho prítomnosti sme si pripomenuli 20. výročie kňazskej vysviacky Fr. Viliama S. Lacku, S.J.

Fr. Štefan Senčík, S.J., bol u nás dva razy. Pred Vianocami bol tu aj dp. Ľudovít Jankulak, mladý kňaz zo spišskej diecézy a vystrojili sme mu s pomocou jeho príbuzných a krajanov aj krásne primície. Fr. Senčík, S.J. sa ukázal ako veľmi zručný rečník.

V máji prišiel na celý mesiac Fr. Jozef Švec, S.J., veterán-misionár zo Zambie, Afrika. V tom čase Fr. Viliam S. Lacko, S.J. odišiel do Pittsburgh, Pa., na zlaté jubileum Fr. Eugena Kožara, C.P., slovenského pasionistu-misionára. Tento vzácny rodolub a ohnivý misionár pomáhal Fr. Lackovi v Nemecku finančne i duchovne. On bol tiež prvý slovenský kňaz, ktorý nás prišiel navštíviť do našej novozaloženej slovenskej farnosti v New Westminster, B.C. Fr. Lacko sa mu takto aspoň čiastočne odvdáčil za neoceniteľnú pomoc.

Fr. Švec odišiel do Ríma, no ešte mal možnosť pár dní prežiť s Fr. Jozefom Javorkom, S.J., ďalším slovenským jezuitom, ktorý zavítal k nám na dlhší čas. Prišiel z Argentíny, aby zamenil profesorskú katedru za obyčajnú farskú kazateľnicu.

Medzi hosťami zo Slovenska najdlhšie tu ostal otec nášho duchovného. Zostal medzi nami skoro 3 mesiace na fare. Bol veľmi milo prijatý všetkými vo farnosti. Bol dojatý a povzbudený horlivosťou, obetavosťou, pohostinstvom všetkých farníkov.

Fr. Lacko pomáhal s prednáškami pri dvoch — jarnom a letnom — kurzoch pre kňazov a ministrov z rôznych náboženstiev, ktorí sa zaujímali o prácu v nemocniciach a pripravovali sa na ňu.

V posledných časoch prichádzajú noví ľudia z našej vlasti. Dúfame, že doktorí zakotvia aj u nás na západe a usadia sa aj v našej slovenskej farnosti.